

Liturgie morgendienst -C
Emmen, 1 mei 2016
Thema:
het evangelie komt uit de hemel

Votum

Zegengroet: *Genade voor u en vrede, van God onze Vader en van de Heer Jezus Christus. [amen]*

Openingslied: **Psalm 67:1,2**

Verootmoediging/schuldbelijdenis: stilte, dan zingen: **Gezang 157**

Genadeverkondiging voorlezen, dan zingen **Psalm 32:1**

Gebed om verlichting met Gods Geest

Bijbellezing: **Galaten 1** (*gelezen door...*)

Kindermoment, afsluiten met **Gezang 116:1** (geleerd door onderbouw)

Preek

Amenlied: **Psalm 99:1,3,6,8**

Dankgebed en voorbede

Tien woorden in NT-perspectief

Zingen: **Gezang 103:3,4,5**

Inzameling van de gaven (*diakenen geholpen door...*)

Slotzang: **Opwekking 717** (m.m.v. muziekgroep)

Zegen: *De genade van de Here Jezus Christus en de liefde van God en de gemeenschap van heilige Geest zij met u allen.*

Kindermoment

Hoe komen we eigenlijk aan [dia1]de Bijbel – is de Bijbel uit de hemel komen vallen?
Lang proces van ontstaan. Eerst mondeling, later opgeschreven, overgeschreven. Erkend en gebruikt in de synagoge (OT), en later in de kerk (OT + NT).
Bijbel is bijzonder boek: [dia2]bibliotheekje van 66 boeken. Oudste boek is 1500 jaar eerder geschreven dan het jongste. Geschreven door heel verschillende mensen.
Vooral OT: kunstig geschreven (poëzie bijvoorbeeld).
Typerend NT: onderzoek gedaan (Lucas bijvoorbeeld), en brieven geschreven.
Hoe weet je nou dat het waar is?
Inspiratie van de Heilige Geest – zowel bij het opschrijven, als het nu horen en lezen.
In Galaten 1 zie je dat Paulus niet zelf iets bedacht heeft, maar een opdracht kreeg van de HERE zelf.

Preek

Volk van God, geliefde gemeente van Jezus Christus,
br/zr jonger of ouder, welkome gast, luisteraar/kijker thuis,

[dia3], „Wat is er toch mis met autoriteit hebben? Vroeger kwam de dominee of een ouderling op bezoek. Dat had een zekere lading, nu komt Jan, Piet of Klaas, en het lijkt alsof daar dan ook geen gezag van mag/moet uitgaan.”

Het was een verzuchting van iemand (ik weet niet wie, want dat blijft altijd geheim) bij de statafels na afloop van de preek afgelopen zondagmiddag.

In de preek ging het o.a. over het 'ambt', en dat we altijd toch behoorlijk hebben opgekeken naar 'het ambt', en dat het er in de beleving van veel mensen pas echt toe doet als er een ouderling of liever nog de dominee op bezoek is geweest...

En ik zei toen, dat het niet terecht is 'het ambt' zo op te hemelen.

Daarom is het wel goed om even op die verzuchting door te gaan.

Wat is er mis met autoriteit?

Nou, op zich niks, maar het maakt wel uit *op grond waarvan* en *hoe* het wordt uitgeoefend.

Blijkbaar is er in onze tijd weer verlangen naar een sterke leider – overal zie je ze immers opkomen [dia4].

Gevolg van onvrede over kwakkelende economie en groeiende vluchtelingenstromen, en de slappe reactie en het eeuwige gepraat ('gepolder') van de politiek – geef dan maar iemand die weet hoe het zit en zegt hoe het moet – iemand met autoriteit, met gezag!

De Bijbelse Prediker zegt het al: er is niets nieuws onder de zon: het is steeds een op en neer gaande beweging, mensen hebben kennelijk een slecht en kort geheugen. [dia5] Alsof landen met sterke leiders, grote ego's, autoritaire regeringen, zulke aangename leefgebieden zijn...

We herdenken toch niet voor niets juist rond deze dagen allen die hun leven gaven [dia6] om ons te bevrijden van onderdrukking en tyrannie van regime's van autoritaire leiders die het zo goed wisten en precies bepaalden hoe het moest...

Opdat wij niet vergeten – *alstublieft!*

En [dia7] ook in de kerk kan het maar zo mis gaan als grote ego's hun autoriteit laten gelden.

Als met de hand op het vijfde gebod gehoorzaamheid wordt afgedwongen.

Als iedereen maar klakkeloos doet wat de dominee zegt – met als enige argument dat het is *omdat*

de dominee het zegt...

Ik geef toe dat je kan doorslaan naar de andere kant en er amper nog notie van neemt wat de dominee zegt – maar toch is dat *alstublieft!* niet de autoriteit die we zouden moeten willen in de kerk, in het geloof.

Dat je wordt gemanipuleerd met zoiets als 'omdat God het van u vraagt', terwijl het helemaal nog zo duidelijk niet is of het inderdaad wel *God* is die het wil...

Dat je voor de lieve vrede maar doet wat er gevraagd wordt, *omdat je anders...*

Dan krijg je toch dat ook in de kerk de angst regeert – bang voor het oordeel van de HERE, of voor dat van de kerkenraad...

Vorige week hebben we vanuit Galaten 1 gezien dat het heel precies komt als het om het evangelie gaat: [dia8] het is **Jezus is alles en Jezus alleen**.

Geen evangelie+ nog wat, geen Jezus+ nog wat.

Je draait het evangelie de nek om, als je denkt dat jij voor je behoud zelf ook maar iets moet doen of bijdragen (hoe klein, hoe vroom misschien ook).

Nee, het is echt Jezus is *alles* en Jezus *alleen*.

Nu ontdekken we dat het als het om [dia9] autoriteit gaat, net zo precies komt.

Want waarom zouden de leden van de kerken in Galatie Paulus geloven?!

Waarom zouden ze in vredesnaam waarde hechten aan zijn woorden?!

Waarom zouden ze meer naar hem moeten luisteren dan naar wat anderen zeggen?

Da's best een vraag die wij herkennen, toch: hoe weet je nou wat *waar* is en wie je moet geloven?

Omdat Paulus van die mooie donkere ogen heeft, en zo'n aardige kerel is?

Omdat Paulus zo goed kan spreken? Dat kon hij helemaal niet – hij stotterde!

Omdat Paulus zo'n imponerende verschijning is? Hij was juist een iepselig mannetje!

Nee, Paulus spreekt met gezag, met autoriteit, [dia10] omdat hij als **apostel** is aangesteld en gezonden, niet door mensen, maar door de HERE zelf (1:1).

Apostel betekent 'gezondene'.

Apostelen zijn uniek, omdat ze rechtstreeks door de HERE zijn aangesteld.

Wie vandaag door de heilige Geest geroepen wordt tot een bepaalde dienst in de kerk en samenleving, mag ook geloven dat het een roeping van de HERE is, maar tegelijk word je nu wel door tussenkomst van andere mensen gekozen en aangesteld.

Bij een apostel is dat duidelijk anders, meer: Paulus is zonder dat er mensen bij betrokken waren door zijn opgestane en levende Heer aangesteld.

Daarom kan hij spreken met gezag.

Toch hoort er wel iets bij. Dat ontdek je in vers 8,9.

Bepalend is namelijk vooral [dia11] de **inhoud** van zijn spreken. Dat moet een specifiek goddelijke boodschap zijn, het evangelie.

[dia12] *Wanneer iemand u iets verkondigt dat in strijd is met wat ik u verkondigd heb – vervloekt is hij.*

En wat opvallend is: die iemanden kunnen zelfs apostelen zijn, sterker: dat zou ook Paulus zelf kunnen zijn!

En dat is heel belangrijk, want dat betekent dat ook apostelen zich uiteindelijk niet kunnen verschuilen achter hun 'ambt'/positie/aanstelling.

Zo van: *en nu moet je luisteren want ik ben apostel!*

Nee, doorslaggevend is wat zij zeggen. Dat moet het al bekendgemaakte evangelie zijn, dat moet daarmee in overeenstemming zijn.

Dat is nog steeds een bepalend principe in de kerk: [dia13] **het gezag zit in het Woord dat**

gesproken wordt, niet zozeer in de persoon die het zegt!

In de rest van hoofdstuk 1 doet Paulus zijn best te laten zien dat hij het evangelie niet zelf bedacht heeft, en dat hij het ook niet 'van horen zeggen' heeft, maar dat het hem rechtstreeks door de HERE is geopenbaard (1:11,12).

[dia14] *Ik verzeker u, broeders en zusters, dat het evangelie dat ik u verkondigd heb niet door mensen is bedacht – ik heb het ook niet van een ander mens ontvangen of geleerd – maar dat Jezus Christus mij is geopenbaard.*

Hij geeft daar indrukwekkend getuigenis van.

Sommige mensen zijn tegen het houden van een persoonlijk getuigenis in de kerk, hier zie je hoe krachtig een bekeringsverhaal de boodschap kan ondersteunen...

Kijk maar, hoor maar: het is Paulus *geopenbaard*. Het is hem *overkomen*. Hij heeft het *niet gezocht*, sterker hij heeft het *absoluut niet gewild*: hij was juist een krachtig tegenstander van Jezus en zijn volgelingen. Maar Jezus is sterker dan jijzelf!

Jezus heeft hem '*overweldigd*'. Paulus is niet na lang wikken en wegen, na jarenlange studie, veel gesprek, bezinning en discussie eindelijk zelf 's tot de conclusie gekomen dat... Nee, niks van dat alles!

Jezus is hem geopenbaard, bekendgemaakt. De levende Heer is aan hem verschenen, 'als donderslag bij heldere hemel' (vergelijk Handelingen 9:3,4).

Paulus heeft het ervaren als ingrijpen van God in zijn leven, 1:15 [dia15] *Maar toen besloot God (...) zijn Zoon in mij te openbaren, opdat ik Hem aan de heidenen zou verkondigen.*

Wonderlijke weg kan de HERE met mensen gaan: van fanatiek hater van Christus en vervolger van christenen, is Paulus omgeturnd tot even gedreven volgeling van Christus en verkondiger van het evangelie.

Zo terugkijkend kan Paulus zelfs getuigen dat God hem al voor zijn geboorte uitgekozen en door zijn genade geroepen heeft.

Wonderlijk hoe dingen dan op hun plaats vallen – alles wat Paulus *ten kwade* wilde inzetten, heeft God gedacht *ten goede* te gebruiken: zijn kennis van de Schriften, zijn opleiding, zijn fanatisme, al zijn inzet – God gebruikt het om hem te breken en vervolgens bekwaam te maken.

Daardoor is Paulus het levende voorbeeld van wat genade is: want wie had kunnen bedenken dat juist deze man ambassadeur van het evangelie zou worden?!

Iedereen die het hoort staat er verwonderd over: *die man die ons vroeger vervolgde, verkondigt nu het geloof dat hij toen probeerde uit te roeien...*

Het toonbeeld van genade – je wordt door God niet uitgekozen omdat je je zo goed gedraagt, omdat je zo vroom leeft – nee, zelfs een misdadiger als Paulus (hij heeft immers christenen vermoord!) kan God gebruiken om zijn plan uit te voeren.

Ook al was Paulus nog zo slecht, toch mag hij erbij horen.

En dat is hoop en belofte ook voor ons.

Want [dia16] niemand is zo goed dat hij het evangelie van genade niet nodig heeft, en niemand is zo slecht dat hij de genade van het evangelie niet kan ontvangen (Keller).

Zo kan Paulus het evangelie met [dia17] autoriteit, met gezag kan verkondigen.

Omdat het openbaring, *Woord van God* is.

De Bijbel mag dan als boek niet 'uit de lucht' zijn komen vallen, het evangelie is wel uit de hemel. *Dat* maakt het krachtig en geloofwaardig, *dat* geeft gezag en autoriteit: **het is geen woord van mensen maar Woord van God.**

En of het nu gesproken wordt door een man of een vrouw, door een dominee of een 'gewoon gemeentelid' die bij je op bezoek komt – als het Woord van God naar je toe komt, doe je er wijs aan ernaar te luisteren, je erdoor te laten gezeggen, je leven/handelen/denken er door te laten

bepalen – omdat het Woord van God is.

Laat het je in elk geval bevragen: ben ik met wat ik denk/doe/zeg wel op de goede weg? Op de weg naar de HERE toe?

Want dat is ook belangrijk als het om het Woord van God gaat: [dia18] het wil niet zozeer *uiterlijk* iets met je doen, maar vooral *innerlijk*.

Dat is waarom ik altijd aarzelend ben bij autoriteit: het kan je onder druk zetten, je manipuleren, je dwingen om bepaalde dingen te doen/denken/zeggen.

En dan doe je het maar – maar het blijft iets van de buitenkant.

Je vertoont bepaald gedrag, je doet wat iedereen doet – zo zijn onze manieren immers! – maar diep van binnen ben je het er helemaal niet mee eens, zou je het zelf nooit doen, meen je er niks van. Wat is dat anders dan poppenkast spelen?!

Altijd, maar zeker als het om geloof gaat, is *faken* funest.

Het Woord van God, het evangelie dat uit de hemel is gekomen, begint niet aan de buitenkant (op gedragsniveau), maar wil *binnen in je* iets te weeg brengen.

God wil niet dat jij doet wat Hij wil omdat je doodsbang voor Hem bent (en wat kan dat idee gemakkelijk aangewakkerd worden!).

Nee, Hij wil dat je het doet omdat je van Hem houdt, omdat je weet dat God van jou houdt, en het beste met je voor heeft.

Dat je er innerlijk van overtuigd bent hoe goed het is om het evangelie te volgen.

Niet door kracht, noch door geweld, maar door mijn Geest... (Zacharia 4:6)

Kijk opnieuw naar Paulus. [dia19] Het is hem er niet om te doen God of mensen te behagen (1:10). Maar hoe gauw doe je dat: iemand naar de mond praten, het verlangen naar goedkeuring, acceptatie en bevestiging, je druk maken over wat die ander van je vindt, bang zijn voor afwijzing en afkeuring...

Maar, zegt Paulus, als ik me daardoor zou laten leiden, zou ik geen dienaar van Christus zijn.

En dat is bepalend, dat is waar het om gaat: dienaar van Jezus zijn.

Want: Jezus is alles en Jezus alleen.

En het evangelie verandert mensen zo, dat ze vol vertrouwen en onbevreesd achter Jezus aangaan, dat ze vanuit hun innerlijk gaan doen wat goed is, zonder zich nog druk te maken over wat anderen ervan vinden.

Wat kan jou het schelen [dia20] wat iemand van je vindt – houd steeds voor ogen wat *God* van je vindt: dat je zijn kind mag zijn, en dat Hij in Christus naar je wil kijken – dat is toch de kern van het evangelie: genade!

Laten we niet leven op Gods manier *om zijn kinderen te worden*, maar uit dankbaarheid *dat we als Gods kinderen zijn!*

Vol van het evangelie uit de hemel...

Amen

[dia21]

Gebed na de preek

HERE God, we eren en aanbidden U. U bent de Schepper van hemel en aarde, alles komt uit U voort, U bent heilig, en machtig, en goed en vol vuur en liefde.

En U bent onze Koning, Heer Jezus, deze dag is Koningsdag, omdat het de dag van uw glorieuze overwinning op de dood is, we knielen voor U, en maken U groot.

Dank U heilige Geest voor geloof, voor vuur en liefde in ons, voor uw levendmakende werk over heel de wereld.

JHWH, drie-ene God, hoe groot bent U. Glorie voor uw Naam.

We danken U dat U zich niet alleen in de schepping hebt geopenbaard, maar ook door uw Woord en Geest. Dat we de Bijbel hebben – zulke heel oude geschriften, die al eeuwen meegaan.

Zorgvuldig opgeschreven en overgeschreven en bewaard. Vertaald gelukkig, zodat we het ook zelf kunnen lezen. Prachtig HERE, dank U wel.

Werk met uw Geest zodat we de Bijbel steeds weer ervaren en aanvaarden als Woord van U, evangelie uit de hemel. Openbaar U zo aan ons, overweldig ons ermee, raak ons aan – net als eens Paulus is gebeurd.

Zodat we zeker weten, ook voor onszelf dat Jezus *alles* is en Jezus *alleen*.

Laat het gezag, de autoriteit zitten in uw Woord. Dat we ons daarnaar richten omdat het Woord van U is. Omdat we weten dat U het goede voor ons wilt, en ons brengt waar we graag wezen willen.

Gebruik daarom ook mensen die uw Woord spreken en doorgeven, die het laten klinken precies op het goede moment en op de goede plaats. Maak dat we zelf zo thuis zijn in de Schriften dat ook wijzelf uw Woord kunnen spreken

Zegen de verkondiging van het heerlijk evangelie – laat het echt een blijde, verlossende boodschap zijn voor mensen die nu nog geboeid zijn en vast zitten in hun eigen gelijk, hun eigen ideologie, hun eigen religie. Voor mensen die misschien getyranniseerd worden door sterke leiders, dictators, die hen hun wil opleggen.